

dus cecidit. consolationē de temporali
 bus non amittit dicens. Regavi consolari
 animā meā. desapite dicat; qui de tem-
 poralium amissione non lugeo. de tempo-
 ralium abundantia consolari nequaquā
 possum. Cui tamen nos audientes istadi-
 ceremus; quid igitur queris consolari in
 his quae mundi sunt rennuis. Illico ad-
 iecit. Memor fui dī & delectatus sum.
 desapite dicat. Terrenarū rerū me nec
 abundantia refouet. Auctoris autē
 mei quē adhuc uidere non ualeo uel so-
 la memoria delectat. Haec ē igitur amari-
 tudo sapientium. quia dū spe in altū
 erecti sunt. nullis hīc gaudiis animū ter-
 nunt. Hinc etiā scriptū ē; cor sapientū
 ubi tristitia ē. & cor stultorum ubi le-
 titia. Hinc iacobus dicit. Miseri estote
 & lugeite & plorate. trisus uir inuictū
 conuertat. & gaudium in inuictore. Hinc
 per semetipsam ueritas attestat dicens. Be-
 ati qui lugent quoniam ipsi consolabuntur.
 1. nueniri ergo sapientia in eorū terra
 non potest qui suauit uiuunt. quia
 tanto uerius stulti sunt. quanto maio-
 ra perdentes inminimus letantur. Hinc
 petrus eandem prauorū stultitiā re-
 phendit dicens. Voluptatem existiman-
 tes diuicia delicias coinquinationes & ma-
 cula. Hinc salomon ait. Risum depu-
 tauit errorem. & gaudio dixi. quid
 frustra deciperis. Dicat itaq; uir sēs
 de sapientia. Haec inuenit uerita
 suauit uiuentium. Quia nimirū qui
 in hoc mundo suauit uiuunt. ita adhuc
 stulti sunt. ut hoc ipsum quoque nesciam
 unde ceciderunt. Sequitur. Abysus
 dicit. Non est in me. Quid hoc lo-

co abysum nisi corda hominū doceat.
 quae ex lapsu fluitida. & per duplici-
 tatis. fit caliginē tenebrosa. quae
 nimirum abysus non esse in se hanc sa-
 pientiam pficit. quia iniqua mens.
 dū sapiens esse carnalit appetit. stul-
 tam se ad spiritalia ostendit. Nam
 quia teste paulo. sapientia huius
 mundi stultitia ē apud dñm. Tanto
 quisque amplius intus stultus fit. quanto
 conat⁹ exterius sapiens uideri. De hac
 abysso per iohannē dr. Uidi angelum
 descendentem habentem clauē abys-
 si. & catenam magnam in manu sua.
 & adprehendit draconem serpentem
 antiquū qui ē diabolus & satanas. &
 ligauit eū per annos mille. & misit eū
 in abyssum & clausit & signauit sup
 eum ut non seducat amplius donec
 consument mille anni. Mille nario enī
 numero non quantitatē temporis. sed
 uniuersitatem qua regat ecclesiam desig-
 nauit. Antiquus autē serpens ligat⁹
 catena in abyssum mittit. quia reli-
 gatus ab honorū cordibus. apud reprobo-
 rum mentes reclusus. eis atroci⁹ do-
 minat⁹; qui paulo p⁹ quoque de puteo aby-
 si educi describit. quia de iniquorum
 cordibus nunc occulte seruentibus.
 tē acceptā contra ecclesiam potestate
 inuim apte persecutionis erumpit. Haec
 itaq; abysus inquam nō diabolus seruat⁹
 occultus. nō esse in se sapientiam dicit. q̄a
 alienū se a uera sapientia iniquis ope-
 ribus ostendit. Dum enī malitiā quisque
 trahet in corde. ore autē blandimenta
 exhibet. dum cogitationes suas dupli-
 citate obnubilat. Dum puritatis uerba

Good. 677. fol. 24

gx. Terschelde

tum dat dñ; quod ū dictū est;

^{co.} Vagantes, quod non habent cibos;

In hac uagatione nil aliud quam æstuantium p̄dicatorum uota signant. Qui dum in æcl̄æ sinū recipere populos ambiunt. magno ardore succensit. nunc ad hos. nunc ad illos colligendos. desiderū mittunt; Quasi quædam quippe uagatio est. ipsa cogitationis æstuatō. & uelut ad loca uaria. mutatis nitibus transeunt. Dum p̄ ad unandis animabus. inmodos innumeros. in partes diuersas. esuriēte mente discurrunt; Hanc uagationem pulli coruorum. Id est filii gentium. ab ipso gentiū magistro didicerunt; Ipse quippe quā ualida caritate flagrat. tam nimia ex locis ad loca. uagatione p̄mutat; Transire ad alia ex alius appetit. quia ipsa eum quæ implet. caritas impellit; Longe nāq. a romanis postus scribit. memoriā ur̄i facio semp̄ in orationibus meis obsecrans. si quomodo tandem aliquando prosperum uer habeam. in uoluntate di ueniendi ad uos. desidero enī uidere uos;

Retentus ephesi. corinthiis scribit. ecce tertio hoc paratus sū uenire ad uos; Rursum ephesi cōmorans galatis loquit̄ dicens. Velle m̄ esse apud uos. & mutare uocem meam; Roma quoq. custodia carceris clausus. Quia ire p̄ sem̄ ipsū ad philipenses non p̄mittit̄. transmittere se discipulū pollicet̄

dicens; Spero in dñō ih̄u timotheum cito uenire ad uos. ut & ego bono animo sim. cognitis quæ circa uos sunt; Constrictus etiam uinculis. atq. ephesi retentus. colosensibus scribit; Nam sic corpore absens sum. sed spū uobiscum sum; Ecce quomodo scō desiderio. quasi uagat̄. hic corpore tenet̄. illuc spū ducit̄. & paterni amoris affectum. istis p̄sentibus exhibet. illis absentibus ostendit. corā postus inpendit opera. audientibus exprimit uota. efficacit̄ p̄sens eiscū quibus erat. nec tamen ullis absens. cum quibus non erat; Cuius uagationem melius cognoscimus. si eius adhuc ad corinthios uerba pensamus; At enī. Ueniā ad uos cū macedoniam p̄transiero. apud uos aut̄ forsitan manebo. uel etiam hiemabo; Perpendamus quæso quæ sit ista uagatio. ecce alio interim manes. alio se se iturum p̄hibet. atq. alio deflexurum p̄mittit; Quid est quod tamen anxie p̄ter loca parat̄. Nisi quod circa om̄s una caritate constringit̄; Caritas enī quæ diuisa unire cōsueuit. unū cor pauli diuidi p̄ multa compellit; Quod tam̄ tanto artius indō colligit̄. quanto latius p̄scā desideria spargit; Prædicando igitur paulus uult simul om̄a dicere. amando uult simul om̄es uidere. quia & in carne p̄manendo uult omnibus uiuere.

Cod. 677 fol. 212

qz. Texedside